

[Arne Melchior]

lønforhandlingerne skal forløbe uanset en sådan ordning.

Fremskridtspartiets ordfører fandt en valg-motivering i dette forslag. Den gåde kan jeg ikke knække, men så havde han den dristighed at sige, at CD ikke normalt beskæftiger sig med landets økonomi. Det må jeg nok sige! Er der nogen, der er i tvivl om, at CD har meget diskuterende og meget markante standpunkter, når det gælder skatter, både de direkte og de indirekte, altså afgifterne, at vi har det vedrørende opsparing, vedrørende små erhvervsdrivende, vedrørende erhvervsfremmeforanstaltninger, vedrørende ledelsesretten i virksomhederne, vedrørende bolig og boligskatter, vedrørende arbejdsmarkedet, hvor vi så sent som under sidste punkt på dagsordenen i dag havde et forslag fremme netop om arbejdsmarkedsforhold, at vi har en markedspolitik, en energipolitik og en trafikpolitik? Er det ikke alt sammen økonomisk politik? Men af en person, som har siddet her i tinget i adskillige år og har været seks år om endnu ikke at lære mit partis korrekte navn, kan jeg jo ikke forvente, at han skal kunne læse indenad på andre områder, og derfor kan jeg ikke mere lægge vægt på hans bemærkninger. Men jeg synes lige, han skulle have den i hovedet.

Må jeg så sige til venstre og de konservative, hvis modtagelse jeg var overordentlig spændt på, at jeg forstår deres betænkeligheder med hensyn til at gøre dette her ad lovgivningens vej, altså tvangsmæssigt. Det er heller ikke uden betydelig betænkelighed, at vi har fremsat dette forslag, og vi har da megen sympati for, som både hr. Jens Peter Jensen og fru Grethe Fenger Møller var inde på, at det var at foretrække, at det skete gennem direkte forhandlinger parterne imellem, og at vort forslag indgik som en model dertil.

Når vi alligevel har dristet os til at fremsætte dette forslag, er det, fordi vi synes, det går for langsomt, og fordi vi synes, at en løntilbageholdenhed er en nødvendighed i Danmarks situation, og at gennemførelsen af et forslag af denne art formentlig ville kunne bidrage betydeligt til noget sådant, ikke for at tage nogen løn fra nogen, men for at gøre den løn, der udbetales, noget værd for dem, der får den.

Det er allerede af fru Lone Dybkjær sagt, at Handelsbankens direktør, som jo tillige er

Den Danske Bankforenings formand, hr. Bendt Hansen, i december måned 1979 udtalte sig overordentlig positivt netop om en obligatorisk ordning af denne art. Det samme har en helt anden bankmand, nemlig bankdirektør Brask Thomsen, gjort i sin banks annonce i februar i år. Desuden har Industrirådet på forsiden af sit februarnummer slået et meget stærkt slag for indførelse, jeg må retfærdigvis sige ikke af en obligatorisk overskudsdeling, men af begrebet 'overskudsdeling, vel at mærke med klar afstandtagen fra centrale fonds. Det er således, som direktør Bendt Hansen fra Handelsbanken gjorde opmærksom på, at bonus- og gratialeordninger er nærmest forsvundet i de senere år på grund af den stramme lønfastsættelse gennem forhandlinger og lovgivning om lønnens størrelse, hvorved fleksibiliteten på lønmarkedet og den personlige interesse i en virksomheds fremgang for den enkelte ansatte og for gruppen af ansatte desværre er blevet forskertset i denne nye konstruktion, som vi ikke kendte, dengang jeg var i lære, og derfor mener vi, at forslag af denne art alligevel er overvejelse værd. Vi siger ikke, at vor konstruktion er den absolut bedste, men jeg har dog bemærket mig, at selv retsforbundets ordfører og flere andre har fundet, at der var varianter og nyheder af godartet karakter i dette forslag i forhold til forslag, der tidligere har været fremme. Derfor skal det hermed være fremlagt for folketinget, for udvalget og for offentligheden, så det kan indgå i en debat, som jeg er sikker på vi alligevel ikke kommer uden om det næste år eller to, og CDs villighed til at medvirke positivt til konstruktioner, der ikke behøver at være nøjagtig denne, skal hermed også være lagt klart for dagen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Den, der kalder mig herop, er naturligvis hr. Kurt Hansen fra VS, men jeg skal nu gøre det ganske kort, for det kan jo ikke nytte noget, at vi kaster os ud i vores ideologiske diskussioner gang på gang, når der er tale om forslag, som jo ligger milevidt fra og slet ikke tåler sammenligning med de tanker, vi i øvrigt gør os på dette område. Jeg synes derfor, det var en lidt mærkværdig indfaldsvinkel, hr. Kurt Hansen havde, da han kommenterede det foreliggende forslag. Men nu